

Audycja „Wczoraj, Dziś i na Wieki” wita wszystkich słuchaczy w osobach: Przemysław Merski, Ireneusz Kołacz i Tadeusz Żurek. – Dzisiejszym naszym tematem będzie „*Pokora i jej przeciwieństwo pycha*”. Całe Pismo Święte zwraca uwagę na fakt, że pokora jest najważniejszą zaletą chrześcijan, wszystkich tych, którzy chcieliby być używani przez Pana Boga do wykonywania Jego specjalnych dzieł. - Możemy, więc być pewni, że jeśliby naśladowcy Jezusa zawsze o tym pamiętali i w swoim postępowaniu stale to uwzględniali, mogliby być w większym stopniu użyci przez Pana. Każda służba dla naszego Ojca Niebieskiego, jest wielkim zaszczytem. Im bardziej Pan udziela nam możliwości służenia, tym więcej błogosławieństw mamy w obecnym życiu i większą nagrodę otrzymamy w życiu przyszłym. Dlatego zgodnie ze słowami apostoła: „*Unizajcie się tedy pod mocną ręką Bożą, aby was wywyższył czasu swego*” 1 Piotr 5:6. Pokora wiąże się właśnie z poczuciem uniżenia, a także z delikatnością, potulnością, posłuszeństwem czy cichością ducha. Można śmiało powiedzieć, że pokora jest drogą do niebiańskiej chwały.

Wielu mężów wspomnianych na kartach Biblii w pewnym okresie swojego życia, lub przy różnych okazjach okazywali swoją pokorę, ale tylko o jednym mamy zanotowane, że był on mężem najpokorniejszym ze wszystkich, jacy żyli w tamtym okresie czasu na ziemi. W Biblii Tysiąclecia, w Ks. Liczb, czyli; w 4 Ks. Mojż. 12:3, czytamy: „*Mojżesz zaś był człowiekiem bardzo skromnym, najskromniejszym ze wszystkich ludzi, jacy żyli na ziemi.*” A tłumaczenie Biblii gdańskiej mówi: „*Mojżesz był mąż najpokorniejszy ze wszystkich ludzi, którzy mieszkali na ziemi.*” O człowieku adoptowanym przez córkę Faraona, wychowanym na dworze królewskim, wysoko wykształconym, którego Pan Bóg postanowił, aby stanął nad całym narodem izraelskim, historia Biblijna zanotowała tak bardzo pochlebne słowa.

Również w tej wspomniałej Księdze mamy wzmiankę o drugim izraelskim wodzu Jozuem, który podobnie jak Mojżesz był człowiekiem łagodnym, o pokornym usposobieniu, który sam nie pokusił się o zdobycie stanowiska, ale raczej potrzebował być zachęcony przez Pana Boga do objęcia odpowiedzialnej pozycji przywódcy swego narodu. Dla wszystkich z ludu Pańskiego byłoby korzystne, gdyby także przejawiali pokorę, umiarkowanie i powściągliwość. Mając na względzie powyższe przykłady, wszyscy, którzy przestrzegają Boże prawo, powinni kontrolować pobudki swych serc. Jeśli, który chrześcijanin posiadał ducha wielkiej ambicji i zarozumiałości, powinien wtenczas pamiętać, że może się to okazać niebezpieczne dla niego samego jak i dla otoczenia, z którym ma społeczność. Pan Bóg sprzeciwia się pysznym, pewnym siebie, chępliwym i pełnym ambicji, zaś pokornym okazuje swoją łaskę. Nie znaczy to jednak, że chrześcijanin ma się poniżać i nie mieć żadnej ambicji - taka wizja pokory, niewiele tylko skłoniłaby do wprowadzania jej w swoje życie. Pokora, jest to piękna i szlachetna cnota chrześcijańska, która jest jak najbardziej zgodna ze zdrowym rozsądkiem i której towarzyszy inna podobna do niej, a przez wielu bardzo ceniona cecha: skromność.

Można śmiało powiedzieć, że poczucie nicości wobec Boga i skromność wobec bliźnich, nazywamy „*pokorą*”. Tylko wtedy, kiedy w naszych własnych oczach okazemy się mali i nie pretensjonalni, jeżeli skromnie oceniamy siebie, Pan Bóg może na nas zwrócić swoją uwagę. Bo jeśli nasz Bóg jednego dnia nas wywyższa, dodając nam odwagi i zachęcając do służby dla Niego, to powinniśmy przyjąć to radośnie i pokornie, oraz okazać Mu wdzięczność, pamiętając o swojej niedoskonałości i niegodności otrzymania Bożych błogosławieństw. Również powinniśmy pamiętać o tym, że jeżeli okazemy się pyszni i zarozumiali, Pan Bóg pewnego dnia, może nas upokorzyć i odsunąć od przywilejów przebywania pod Jego opieką. A jeśli wczorajszy sukces wywołuje w naszych sercach i umysłach irytację w związku z dzisiejszym upokorzeniem, to jest dowodem, że nie jesteś jeszcze tak rozwinięty duchowo, jak być powinniśmy.

Pyszni mają zbyt pochlebne zdanie o sobie, polegają na swojej wiedzy i starają się wywyższać, dając często swoją osobę jako przykład. Wdrapują się na stanowiska przekraczające ich zdolności i zasługi, usiłując odsunąć drugich i zmienić porządek panujący w społeczności, do której należą. Na drodze chrześcijańskiej, zarozumiałość jest wielkim niebezpieczeństwem, która stawia zaporę na drodze do właściwego postępu, oraz reformy serca, i przeszkadza w służbie Bożej. „*Bóg się pysznym sprzeciwia, ale pokornym łaskę daje*”. 1Piotra 5:5. Zamiast pewności siebie i chępliwości, Słowo Boże nakazuje oddawanie czci Bogu i poleganie na Jego mądrości. - Ap. Paweł w liście do Filip. 2:3 zaleca szlachetną postawę „*W pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie.*” - Pokora jest miarą wielkości człowieka.

Ap. Paweł starannie przedstawił nam ważność zmysłu Chrystusowego, który jest godny do naśladowania, zwracając uwagę wiernych na zachowanie się naszego Wodza Zbawienia, który będąc w Niebie jako istota duchowa, w postaci Bożej, o czym czytamy w liście do Filip. 2:6, jednak nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu, ale dla dobra całej ludzkości, wyniszczył samego siebie: pozbył się honoru i sławy, jakie posiadał będąc u swego Ojca w niebie i wypełnił wolę Bożą. Duch Logosa był zupełnie inny od tego, który był w szatanie. Logos, czyli Słowo jak określa go Ew. Jan 1:1 wcale nie zamierzał przywłaszczać sobie władzy Ojcowskiej, lub być równym Bogu, lecz w swej skromności, okazał pokorne usposobienie. Dlatego apostoł mówi: „*Tego bądźcie o sobie rozumienia, które było i w Chrystusie*”. Filip.2:5. Syn Człowieczy, wybitny potomek Adama, przyszedł na ziemię nie po to by mu służyło, ale aby on służył innym. Przewyższył on przez to człowieka Adama, który służąc sobie zniszczył nadzieję całej ludzkości, podczas gdy Jezus służąc drugim dokonał jej zbawienia.

Powinniśmy się, więc starać, aby w nas były te same myśli i uczucia, te same cechy, jakie posiadał nasz Pan Jezus. Ojciec Niebieski nie zmuszał Jezusa, aby on był takiego o sobie wyrozumienia, nie zmusza również i nas. Logos schodząc na ziemię w ciele ludzkim, przyjął tak upokarzające stanowisko, by mógł stać się podobnym do pierwszego doskonałego człowieka postawionego w ogrodzie Eden. To stanowisko przyjął, dlatego, aby stać się Zbawicielem rodzaju ludzkiego, aby wykupić od sprawiedliwości Bożej to, co zginęło, czyli doskonałość i wieczne życie. - Dlatego przez trzy i pół roku od stania się pełnoletnim człowiekiem, dopełniał swego dzieła, które zakończyło się na krzyżu, słowami; „*Wykonało się*”. I dzięki temu, po zmartwychwstaniu i w niebo wstąpieniu „*usiadł z Ojcem na stolicy jego*”. - Kto z nas, już stał się uczniem Jezusowym, kto już przyjął warunki wysokiego powołania i zmysł Chrystusowy, to niech pozwoli teraz, aby ten zmysł wyrabiał w jego sercu i umyśle potrzebną pokorę i uniżenie na wzór szlachetnego charakteru Chrystusa Pana.

Dobrze jednak wiemy, że przeciwieństwem pokory jest pycha. Słownik definiuje pychę jako nadmierne poczucie własnej wartości. Pycha to stawianie siebie ponad innymi. Któż z nas nie słyszał o Neronie, Hitlerze, Stalinie i im podobnych zarozumiałych i pysznych dyktatorskich władcach. – Pismo Święte wspomina nam również na temat tej cechy. Pan Bóg nie znosi pychy. W Ks. Przyp. Sal. 8:13-15, (BWP) czytamy: „*Bojaźń Boża żąda, by zła nienawidzić. Nie znoszę, więc pychy i wszelkiej wyniosłości, złego postępowania i obłudnej mowy*”. Ale przypatrzmy się naokoło siebie, przeegzaminujmy własne postępowanie i zagłębmy do swoich serc i umysłów: niewątpliwie spotkamy się z myślami, które nasuną nam dużo wniosków. – Ojcem pychy i wyniosłości okazała się postać, która była w niebie u Boga; Jutrzenka! – Na jej temat wspomina nam Prorok Izajasz w 14:12 „*O, jakże spadłeś z nieba, ty, jutrzeńko! Powalony jesteś na ziemię, pogromco narodów. A przecież to ty mawiałeś w swoim sercu: Wstąpię na niebiosa, swój tron wyniosę ponad gwiazdy Boże i zasiądę na górze narad, na najdalszej północy. Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym. A oto strącony jesteś do krainy umarłych, na samo dno przepaści*”.

Prorok Ezechiel też pisze o tym przykrym wydarzeniu: „*Twoje serce było wyniosłe z powodu twojej piękności. Zniweczyłeś swoją mądrość skutkiem swojej świętości. Zrzuciłem cię na ziemię.*” Ezech. 28:17. Pycha może być bardzo niebezpiecznym przejawem samolubstwa, a nawet może stać się zarodkiem egoizmu. - Jutrzenka, czyli Lucyfer miał aspirację, aby mieć taką samą władzę i pozycję jak jego Stworzyciel, który powołał go do życia. Jakże wielki kontrast możemy zaobserwować pomiędzy tym gnuśnym i pysznym stworzeniem Bożym Lucyferem, a pokornym i oddanym Bogu całkowicie Logosem. – Logosa ambicją było to, aby być wiernym woli Ojca. Ap. Paweł w liście do Filip. 2:6-9, sugeruje bezpośredni kontrast pomiędzy stanowiskiem tego, który się wywyższa twierdząc, że będzie równy Najwyższemu, a stanowiskiem tego, który chętnie przyjął niższą, ludzką postać, aby zrealizować wolę Bożą. – Szatan wybrał pychę, Logos pokorę.

Pycha ujawniła się również już w pierwotnym Kościele, kiedy apostołowie mówili między sobą; który z nich będzie najwyższy w Królestwie. „*Jezus zaś, wiedząc o tej myśli ich serc, wziął dziecię i postawił je przy sobie, i rzekł do nich: „Kto by przyjął to dziecię w imieniu moim, mnie przyjmuje. Kto zaś mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mnie posłał. Kto bowiem jest najmniejszy między wami wszystkimi, ten jest wielki.*” Łukasza 9:47. „*Kto się, więc uniży jak to dziecię, ten jest największy w Królestwie Niebios.*” Mateusza 18:4. Pan Jezus miał na myśli pokorne i skromne usposobienie, dlatego zaleca swoim naśladowcom przyjęcie właśnie takiej postawy, stania się w naszym usposobieniu podobnymi do małego dziecka, które nikomu nie zazdrości, nie nadyma się, i nie puszy się jak paw. Człowiek pokorny nie jest ironiczny ani uszczypliwy, i nie poddaje się pokusom tego świata, ale zawsze w spokoju i rozwadze stara się panować nad pobudkami złego i zaleca innym szlachetne postępowanie.

Pycha łączy się niemal ze wszystkim, co jest szkodliwe dla chrześcijan kroczących za Jezusem. Tam gdzie występuje pycha, człowiek jest podatny na złe wpływy. Ta cecha objawia się wieloma sposobami – czasami jako poczucie własnej nadmiernej wartości; co prowadzi człowieka do wyniosłości ponad innych. - Osoba zarozumiała ma tylko jednego idola; **siebie**. W Ks. Przyp. Salomona 26:12, czytamy; „*Gdy widzisz człowieka mającego się za mędrca, to więcej nadziei jest dla głupca niż dla niego*”. Pokora pragnie być dobrym i usługowym innym, zarozumiałość natomiast służy własnym interesom. Również nie powinniśmy być dumni z powodu znajomości Boga i Jego wspaniałego „*Słowa Żywota Wiecznego*”, bo to nie nasza jest zasługa, gdyż tylko dzięki Najwyższemu, że jesteśmy powołani do zrozumienia głębokich nauk Bożych i służby w pracy duchowej - dlatego Bogu należy się chwała, cześć i uwielbienie. – Ale w każdym człowieku jest trochę dumy i zarozumiałości, dlatego wszyscy musimy się nauczyć kontrolować nasze myśli wykorzystując ducha miłości i współczucia dla innych, zanim one przerodzą się w pychę.

Najlepszym sposobem na kontrolę takich przejawów jest rozwijanie w sobie miłosierdzia i szczerości swego serca, przychylając się do biednych, poszkodowanych i potrzebujących, a takich między nami znajdziemy wielu. Należy pamiętać, że pokora jest najważniejszą i najwspanialszą cechą chrześcijanina. Przeglądając się w lustrze Słowa Bożego, ktokolwiek zauważy w sobie tendencję do zarozumiałości, spowodowaną posiadaniem większej ilości talentów, to niech się modli do Boga, aby miał poczucie nicości wobec swego Stwórcy i skromność wobec bliźnich. Aby Pan Bóg pomógł mu panować nad swoim szafarstwem, które pochodzi przecież z największego serca Niebiańskiego Ojca. – Czas nasz jednak przybliżył się do końca, dlatego żegnając się z naszymi miłymi słuchaczami, życzymy wszystkim właściwego i korzystnego wyciągnięcia najważniejszych myśli z dzisiejszego tematu, oraz wprowadzania ich w swoim codziennym życiu. – Dla zainteresowanych naszą działalnością i naszym badaniem Słowa Bożego, podajemy stronę internetową, na którą wszystkich serdecznie zapraszamy; www.polishbiblestudents.com.au – A zaraz po zakończeniu audycji jak zwykle będziemy czekać na rozmowy z wami pod numerem: 9415 1923 – Dobranoc Państwu!